

מתא חזרא

גיליון 334

הדלקת נרות שבת:
(לאופק דימונה)

16:31

זמן שקיעה:

16:52

יציאת השבת:

17:26

ר"ת:

18:02

"דאזיה הטיה לעלה"

עקידת יצחק

מובא במלכים ב' שישאל נצחו את מחנה מואב והרגו בהם מאה אלף חיילים, ראה מלך מואב את הניצחון הגדול של היהודים וקרא לכל המכשפים והחרטומים ושאל אותם מה הסוד של היהודים? איך הם נצחו אותנו בשנייה אחת? הרי הם היו כבר כמה ימים במדבר ברעב! טיפת מים לא היה להם! איך ברגע אחד הכול התהפך והם נצחו? מה הזכות שלהם? מה הסוד של עם ישראל?
אמרו לו - הסוד של עם ישראל זה העקידה! הזכות שעומדת לעם ישראל זה עקידת יצחק! הגאולה תבוא רק דרך יצחק! בזכות יצחק תבוא הגאולה! בזכות העקידה תבוא הגאולה! כי שרה אמנו אמרה אני רוצה בן שיושיע את עם ישראל! אני רוצה בן שילך לעקידה! אני רוצה בן שיתווכח עם אבא שלו שהוא רוצה להשחט! אני רוצה בן שיתווכח עם השטן שהוא רוצה להישחט!

אין דבר שה' לא גילה לאברהם אבינו, הוא ראה את כל הגזירות, את כל השואות שיהיו, אברהם אבינו בזה שהוא עקד את בנו, בעקידה הזאת, הוא לקח על עצמו את כל הייסורים עד סוף כל הדורות, בעקידה הזאת הוא כבר הוציא את כולם ידי חובה מכל העקידות שבעולם, מכל הייסורים שבעולם, בעקידה הוא המתיק את כל הדינים עד סוף כל הדורות. כתוב בפרשת העקידה "והנה איל אחר נאחז בסבך" הסבך מרמז על חטא העגל! מה זה נאחז בסבך? אחרי האות ס' יש את האות ע', אחרי האות ב' יש את האות ג', אחרי כ' יש ל', יוצא ע, ג, ל - אברהם אבינו ראה את חטא העגל! הוא ראה את הכול! ועל ידי העקידה הוא המתיק את כל הדינים לכל הדורות. ברגע שאברהם אבינו הקריב את העקידה יצאה בת כל ואמרה "אל תעש לו מאומה", אל תעש לו מאומה" וזה מלווה את עם ישראל בכל הדורות. אם אדם יגיד את פרשת העקידה כל יום אז יוצאת בת קול ואומרת "אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה".

מודעה
במוצ"ש זה פרשת וירא
יתקיים בבית מדרשנו
בשעה 20:00
'מלוה מלכה' עם שירים וניגונים
הערב יהיה במעמד
סיום חצי 'סדר מועד'
וסיום מסכת 'ראש השנה'
עם סעודה רביעית (חלבית) עשירה
ברוכים הבאים.

אם הוא אומר את פרשת העקידה בכוונה לא מפסיד שום מילה שום אות, אז הוא ניצול מכל הגזירות מכל הדינים של אותו יום! מובטח לו שבאותו היום לא יהיה לו שום נזק! "אל תעש לו מאומה" לא יהיה לו שום תאונה! אדם יכול להיות באושוויץ, בשואה, לא יקרה לו שום דבר! כל פעם שאדם אומר את העקידה יוצאת בת קול ומכריזה מחדש "אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה" אל תעש לו מאומה! הוא ממתיק את כל הדינים.

כל יום יש גזירות חדשות, אדם לא יודע הילד הולך ברחוב יורד מהאוטובוס, עולה על המיניבוס, כל תנועה בפרט ילדים צריך שמלאכים ישמרו עליהם. "כי מלאכיו יצווה לך לשמרך בכל דרכיך", על פי טבע זה לא יכול להיות שהילד יחזור בריא ושלם, זה רק מלאכים שומרים עליהם! ולכן כשאדם קורא את העקידה בבוקר אז יוצאת בת קול ואומרת "אל תשלח ידך אל הנער", על ידי העקידה ממתיקים את הדינים מעל הנערים מעל הילדים, אם היה חס ושלום איזה גזר דין על איזה ילד באותו יום, בזה שאומרים את פרשת העקידה בבוקר ממתיקים את אותו הדין.

כשאדם מתחיל את התפילה בבוקר הוא צריך להגיד את פרשת העקידה, כי אסור אף פעם לוותר על פרשת העקידה! כל מי שזוכה לקרוא את סדר העקידה, זוכה להינצל מכל הצרות של אותו יום! ("סדר היום") וצריך כל יום להזכיר את העקידה! כי על ידי עקידת יצחק נמתקו כל הדינים עד סוף כל הדורות! מכיוון שבכל יום יש גזרי דין חדשים וצריך להמתיק את הגזרי דין, לכן חייבים להגיד את סדר העקידה בכוונה! לא לדלג על זה אף פעם.

ברגע שאברהם אבינו הולך את יצחק לעקידה, השטן לא ידע מה לעשות... הוא לא ידע איך לבטל את העקידה הזאת. הוא ידע שאם יהיה עקידה זה יעמוד לעם ישראל לכל הדורות! הוא ידע שאם העקידה תתבצע הוא אבוד! ולכן הוא עשה את כל התחבולות למנוע את העקידה! בהתחלה הוא נהפך לנהר, אחר כך הוא התחפש לזקן (סנהדרין ח' ב'), אבל שום דבר לא עזר לו! ואז אמר השטן ליצחק - שמעתי מאחורי הפרגוד "השה לעולה! ואין יצחק לעולה!" זה שאתה הולך להישחט זה הכול הצגה! זה שמולכים אותך לעקידה זה הכל נפלא, אבל זה לא יקרה בסוף! אני אומר לך! לא תהיה עקידה! אלא יקריבו את השה לעולה ולא אותך! ואז יצחק צועק אבא מה עושים?! "איה השה לעולה" אני רוצה להיות השה לעולה! אבא האם אני יהיה עולה לה?! יצחק פחד כל הזמן שאברהם ימצא איזה שה בדרך ויקריב את השה לעולה ולא אותו. ויצחק מתווכח עם אברהם - אבא השטן אמר לי שלא שוחטים אותי למה? אבא למה?! מה עשיתי מה חטאתי?! אבא תגיד לי מה חטאתי?! למה לא שוחטים אותי?!

ואז אומר לו אברהם בני אתה לעולה תסחך דעת מהשטן! תשכח מהשטן! אתה לעולה בני! אנחנו הולכים להיעקד על קידוש ה' כפשוטו! תשכח מכל מה שהוא אמר לך! אין לך מה לדאוג, אותך ישחטו, אותך יעקדו, אתה הולך להיעקד באמת! אתה קדש קודשים! אתה כולך לה! ברגע ששמע יצחק את הבשורה המשמחת שאותו יעקדו שבה נשמתו אליו.

אברהם אבינו ראה את כל מה שיהיה עד סוף כל הדורות, ה' גילה לאברהם את כל מה שיהיה בכל הדורות, אין דבר שה' לא גילה לאברהם אבינו, הוא ראה את כל הגזירות, את כל השואות שיהיו, אברהם אבינו בזה שהוא עקד את בנו, בעקידה הזאת, הוא לקח על עצמו את כל הייסורים עד סוף כל הדורות, בעקידה הזאת הוא כבר הוציא את כולם ידי חובה מכל העקידות שבעולם, מכל הייסורים שבעולם, בעקידה הוא המתיק את כל הדינים עד סוף כל הדורות.

לרפואתו והחלמתו כהרף עין של
ניר בן מיכל הרן הי"ו
ישועת ה' כהרף עין

העלון מוקדש לרפואת
רבי עמוס כמוס חיים בן פורטונה שליט"א
לרפואת רחל בת אליזבט ולרפואת חדווה בת מזל

מוקדש לרפואת
הגה"צ
הרב אליעזר ברלנד שליט"א
בן עטיה

הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

חיתוך שקית חלב במספרים

(חזו"ע שבת ה', עמ' ששה)

שאלה:

האם מותר לחתוך שקית חלב במספרים בשבת?

תשובה:

יש ללמוד דין זה משבירת חבית, שלדעת הרי"ף והרמב"ם ורוב הפוסקים, אפילו חבית שלימה מותר לשבורה כדי להוציא את תוכנה, וא"כ הוא הדין לשקית חלב. ואפילו לדעת הטור והשו"ע שסוברים שההיתר הוא רק בכלי שבור שדבקו שבריו (מוסתקו). דין השקיות בכלי רעוע שהרי אחר גמר שימושם הם נזרקים.

וכב"י (סימן שיד) שהביא דברי התוספתא, קורע אדם את העור של היין ובלבד שלא יעשב זינוק. וכתב הב"י ונראה לי, שזינוק ניינו מרזב. והאיסור משום שעושה כלי. ע"כ. ולכאורה היה נראה לאסור משום קורע, אלא שהגרי"ז (סימן שמ, סעיף יז') כתב, שדווקא בבגד בבגד שעשוי מחוטים הרבה יש דין קורע, אך בעור או בנייר, שהוא גוף אחד, אין בפסיקתו או בחיתוכו משום קורע. ע"כ.

אמנם המשנה ברורה בסימן שמ, בביאור הלכה על סעיף יג, כתב לדחות סברה זו ע"פ הביאור הלכה, שהירושלמי מדבר בעורות מדובקים, אך בעור אחד לא שייך קריעה.

וכ"כ בספר אור לציון (ח"א סימן כו', עמוד סה) מכאן מוכח מהרמב"ם (פרק כג, הלכה ו') ומרן השו"ע (סימן שמ, סעיף יג') שכתבו, אין קורעין את הנייר, מפני שהוא כמתקן כלי ומדוע לא כתבו שחייב משום קורע, ולפי דברי הגרי"ז הנ"ל מובן, שהרי אין איסור קורע בנייר מפני שהוא גוף אחד, וכ"כ בנשמת אדם (כלל כל, סימן ב'). ומצינו לכמה אחרונים שהקלו בנ"ד, שכתב בשו"ת חשב האפוד (ח"ג, סימן קיח'), מותר לפתוח קרטונים של חלב ושל מיצי פירות, מפני שכלים גרועים הם ואינם כלי גמור, שלאחר שמריקים את תוכנם, זורקים אותם לפח. ע"כ.

וכ"כ בספר שולחן שלמה (סימן שיד עמוד קפל, אות ז') שלכל הדעות מותר לפתוח שקית של חלב או שקית מיץ, מפני שאחר נטילת תוכנו, הם נזרקים וכן מותר לחתוך קצת מגוף השקית ורק שלא יתכוין לעשות פתח יפה. ע"כ.

ובשו"ת באר משה (ח"ו, סימן פט'), התיר לפתוח אף בעשיית פתח יפה, משום שלאחר שמוריקים אותם זורקים אותם לפח. ע"כ.

וכן העלה להקל בשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רכא') וכ"כ בשמירת שבת כהלכתה (פ"ט, הערה יא') שיש להקל לפתוח שקיות ניילון שיש בהם חלב, או מיץ פירות, משום שבגמר השימוש בהם, הם נזרקים והוי ככלי גרוע - כמוסתקי.

ויש לצרף מה שכתב הגרי"ז בשו"ע (סימן שמ, סעיף יז') שאין איסור קורע בדבר שהוא גוף אחד, כמו בנייר או ניילון ועוד שאינו קורע על מנת לתפור. ע"כ.

מסקנה:

מותר לחתוך, בין ביד ובין במספרים, שקית חלב או שקית מיץ פירות, כדי להוציא את תוכנו.

הוסיף בהערה (עמוד שפז) שמה שיש כיום קנקן לחלב, ששמים בתוכו שקית חלב ובקצה הקנקן יש סכין שחותך את השקית בקצה, מותר להשתמש בו בשבת ולחתוך את קצה השקית ואין לאסור משום תיקון כלי וכנ"ל.

הרב יגאל קנדלקר הי"ו.

ראש בית המדרש 'לויית חן' ללימוד הלכה

מוהרנ"ת על הפרשה

(א) וינא אליו ה'

וזה בחינת מצות בקור חולים, כי צריכין לבקר את החולה ולהסביר לו פנים, דהינו מה שבני אדם נכנסין אצלו ומפקחין על עסקיו ועושין לו כל צרכיו, כמו שכתוב בשלחן ערוך (יורה דעה סימן שלה, סעיף ח'). שזהו בחינת הארת פנים, כי אין מסתירים פניהם ממנו, ואינם נטמנים בבתיהם, רק באים אליו ועושין לו צרכיו ומדברים על לבו, שכל זה בחינת הארת פנים. ועל ידי זה ממשיכין עליו חיות מבחינת הארת פנים שלמעלה, שמשם עקר החיות להחיות את החולה, בבחינת (משלי טז, טו): "באור פני מלך חיים", כמו שכתוב בהתורה הנ"ל.

ועל כן: "שכינה למעלה מראשותיו של חולה (שבת יב:), כמו שכתוב (תהלים מא, ד): ה' יסעננו על ערש דוין, כל משכבו הפכת וכו'". הינו בחינה הנ"ל, שדיקא מחמת שהוא חולה, על כן נמשך עליו אור השכינה, שהוא בחינת אור הצדיק האמת שמשגיח על כל החולים ובפרט על החולים ביותר, שהם בבחינת "כל משכבו נהפך בחליו", שעליהם מפקח ביותר להמשיך להם רפואות - להחיותם בגשמיות ורוחניות, באופן שיוכל להאיר בהם השגות אלקות כנ"ל, כי זה עקר גדלת הצדיק ומעלתו - שמשגיד לרפואות החולים ביותר. ועל כן דיקא מחמת שהוא חולה וכל משכבו נהפך וכו', מחמת זה דיקא השכינה למעלה מראשותיו, שהוא בחינת אור הצדיק, כי הצדיקים הם שכינתו של מקום (זהר תרומה קסג:).

וזהו בחינת (בראשית יח, א): "וינא אליו ה'" - "לבקר את החולה" (רש"י שם), כי דיקא מחמת שהוא חולה וצריכים לבקרו, על ידי זה דיקא: "וינא אליו ה'", בחינת השגות אלקות שזוכין החולים על ידי אור הצדיק שהוא השכינה, וכנ"ל.

(ליקוטי הלכות, הלכות השכמת הבוקר ד', אות יד')

לקוטי עצות

תשובה

[י]. כשרוצה אדם לילך בדרכי התשובה, צריך להיות בקי בהלכה. וצריך להיות לו שני בקיאות, הינו בקי ברצוא בקי בשוב, שזהו בחינת עיל ונפיק, בחינת "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנף". הינו, מי שרוצה לשוב להשם יתברך, צריך לחגר מתניו שיתחזק עצמו בדרכי ה' תמיד, בין בעליה בין בירידה, שהם בבחינת "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנף". הינו, בין שזינך לאיזה עליה, לאיזה מדרגה גדולה או קטנה, אף על פי כן אל יעמד שם ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך לילך יותר ויותר וכו', שזהו בחינת בקי ברצוא וכו'. וכן להפך, שאפילו אם יפל ח"ו למקום שיפל, אפילו בשאול תחתיות ח"ו, גם שם אל יתיאש את עצמו לעולם בשום אופן, יהיה איך שיהיה, כי גם יחפש ויבקש את השם יתברך ויחזק עצמו בכל מקום שהוא בכל מה שיוכל. כי גם בשאול תחתיות נמצא השם יתברך, וגם משם יכולין לדבק את עצמו אליו יתברך, וזה בחינת "ואציעה שאול הנף", בחינת בקי בשוב. כי אי אפשר לזכות לתשובה כי אם כשכקי בשמתי בקיאות אלו. ובאמת היא בקיאות גדול מאד, שזינך לידע שצריכין ליגע עצמו ולטרוח בעבודת ה' תמיד, ולצפות בכל עת להגיע למדרגה גבוה יותר, ואף על פי כן אל יפל משום דבר, ואפילו אם יהיה איך שיהיה ח"ו, אף על פי כן אל יפל בדעתו כלל, ויקים "ואציעה שאול הנף" כנ"ל. וכשיש לו שני בקיאות אלו, אזי הוא הולך בדרכי התשובה, ואז ימין ה' פשוטה לקבל תשובתו, וזוכה לכבוד ה', ונגעשה על ידי זה אדם לשבת על הכסא, אשרי לו:

לעילוי נשמת

רחל בת מרים ז"ל, נתנאל בן לירז ז"ל,
זוהרה בת מרים ז"ל, יהודה בן זוהרה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לרפואת והצלחת
עדן דוד וב"ב
הי"ו

ניתן להקדיש מקום זה
לרפואה, לברכה, לזיווג הגון, לעילוי נשמת ועוד...
לפרטים: 054-2187218

שיח מרום

לאהב את המדברים עליך

כמו שהרבי מביא בחלק ב' ב'שיח שרפי קדש', הרבי אומר: איך אני יכול בכלל לשנא את השונאים שלי? ישר נפתח לי המח. הרבי אומר איך אפשר לשנא את החולקים, איך אפשר לשנא אותם - ישר המח נפתח לך! כשאתה פותח ספר - ישר המח נפתח לך! מישהו מדבר עליך? במקום לדבר אתו, לתרץ, שילך!! חבל על השניה!!! באותו רגע נפתח קצה אור גדול, - חבל על השניה!

שהוא ידבר עליך, שידבר, שיסית עוד אנשים. אדרבא! כמה שיסית יותר, - יהיה יותר טוב! אם הוא יסית חמשה אנשים יהיה לך פי חמש מח!! הוא רק מפריד את האור. הרבי אומר: איך אני יכול לשנא אותו, אני מיד עושה מזה צרופים! מיד נעשה אצלי צרופים, וכל התורה שבו עוברת אלי! חמשה דברו עליך? חמש תורות עברו אליך! תפתח ספר, תוכל עכשיו ללמד חמשים שעות בלי הפסק, אתה תראה!! מדברים עליך? אל תתרגז, אל תרוץ אחריו, אל תנסה להסביר לו. איך אפשר לשנא חולק? איך אפשר? החולק עושה לך כאלה טובות, וכאלה טובות, בנינים ואורות. תבנה את ירושלים של מעלה! ירושלים של מעלה נבנית מזה! איך אפשר לשנא? צריך לנשק אותו, לחבק אותו, לשלח לו מתנה, לומר לו: לא יודע איך להודות לך, לא יודע איך להודות לך, איך אני יכול להודות לך? "אני עכשיו עושה מזה צרופים. אבל אתם טפשים, אתכם זה שובר. אני עכשיו עושה מזה צרופים ותורות וגלויות. כשחולקים עלי, הוא אומר - "נפתחים לי כאלו אורות, וכאלה מוחין, וכזה אור גנוז מתגלה לי. ומיד הם מוצאים לי כאלה טובות, הלב שלי נהיה לב טהור".

(קטע ממכתבי קודש, ממורנו הרב שליט"א.)

ספרי צדיקים הוציא את הלבנה

פעם אחת, במוצאי יום הכיפורים, לא נראתה הלבנה ברקיע, ולא יכלו החסידים לברך את ברכת הלבנה ולקדשה כנהוג במוצאי היום הקדוש. הבעש"ט (הבעל שם טוב) ראה ברוח הקודש כי אם תחסר מצווה זו בלילה זה דווקא, סימן לא טוב הוא לעם ישראל, חס ושלום. נעצב הבעש"ט מאוד וניסה בכל זאת לעבוד את אלוהיו מתוך מחשבה בהירה וביטחון. הבעש"ט קיווה שאם יצליח בכך תגלה הלבנה את פניה, ושאל מדי פעם את תלמידיו: "הנראתה הלבנה?" אך השמים התקדרו בעבים, ונראה כי הלבנה לא תיראה עוד בלילה זה.

חסידי הבעש"ט לא ידעו את מחשבות רבם, וככל שנה ערכו במוצאי היום הקדוש סעודה ושמחה, מתוך ביטחון שתפילתם התקבלה. שמחים היו על עבודת התפילה שלהם במחיצת רבם, שהיה דומה בעיניהם ככוהן הגדול שבבית המקדש, שביציאתו בשלום מקודש הקודשים היו שמחים ורוקדים לפניו. וכך היו החסידים שמחים ורוקדים בהתלהבות קדושה. תחילה רקדו החסידים בחדר החיצוני, ואולם משגברה השמחה דחקו ונכנסו אל חדרו של הבעש"ט. משעלתה עוד השמחה, העזו לבקש מרבם שירקוד עמם ולקחו את רבם בתוך הריקוד. כך עמד הבעש"ט באמצע הרוקדים ורקד עמם. בתוך כך נשמעה לפתע הקריאה כי הנה נראתה הלבנה במלוא יופייה וטהרתה, והלכו כולם לקדש בשמחה את הלבנה.

הזהר הקדוש אין דבר שמשבר כח האויבים כמו עסק התורה

רבי חייא אמר, ימינך ה' נאדרי בכח - זו התורה. ועל זה ימינך ה' תרעץ אויב. שאין דבר בעולם שיסבר כחם של עמים עובדי כוכבים ומזלות פרט לשעה שישאר מתעסקים בתורה. שכל זמן שישאר מתעסקים בתורה, הימים מתחזק, ונשבר כח ותקף של עמים עובדי כוכבים ומזלות. ולכן התורה נקראת עז, כמו שנאמר (תהלים כט) ה' עז לעמו יתן. ובשעה שישאר לא מתעסקים בתורה - מתחזק השמאל, ומתחזק כח של עמים עובדי כוכבים ומזלות, ושולטים עליהם, וגוזרים עליהם גזרות שלא יכולים לעמד בהם, ועל זה הגלו בני ישראל והתפזרו בין העמים.

זהו זה שכתוב, על מה אבדה הארץ וגו', ויאמר ה' על עזבם את תורת. שהרי כל זמן שישאר ישתדלו בתורה, נשבר כח ותקפם של עובדי עבודה זרה, זהו שכתוב ימינך ה' תרעץ אויב. אמר רבי אלעזר, ודאי כך הוא, שכל זמן שקולם של ישראל נשמע בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וכו', כמו ששינונו (בראשית כז) הקל קול יעקב. ואם לא, אז הידים ידי עשו, והרי בארנו.

(זהר קדוש, שמות, פ' בשלח, דף נה, ע"א)

עלים לתרופה - קנטי'

וזר עמך לבוא על שבת קדש בזריזות, אולי אולי נוכל לדבר מנקדה שבלב באופן שאוכל לעורר מחדש, אך איך שיהיה בודאי יהיה לך לטובה אמתית ונצחית כל רגע ורגע שתהיה פה, וכל דבור ודבור שתשמע מאתנו, כי ה' אתנו. ולעורר לבבות בני ישראל להדריכם בדרך אשר דרכו בו אבותינו מעולם, כל עסק זה אין נמצא בעולם עתה כי אם אצלנו בעזרת השם יתברך, אשר הוריש לנו אדוננו מורנו ורבונו הנורא והנשגב זכר צדיק וקדוש לברכה. ואם האמת משלך ארצה עתה, ואסור לגלות דבורים כאלה למי שלבו חלוק מזה שלא יחלק יותר חס ושלום, אף על פי כן האמת הוא כן, כי האמת הוא אחד ושפת אמת תכונ לעד. ושים לבך היטב לדברי, וישב דעתך היטב היטב, ואני את נפשי הצלתי לעורר עתה, ואתה הטוב בעיניך עשה, ובעל הרחמים יוליךך בדרך הישר וישיבך בכל עת אל נקדת האמת לאמתו, למען לא תיגע לריק וכו', חס וחסמל עליך, ותלך על ידך ורגלך להתאחז בכנפינו למען תהיה תקוה לאחריתך והיתה לשלל נפשך. דברי דודך הכותב מלב ונפש המיעצך לטובתך הנצחית לך ולזרעך ולזרע זרעך לדורות עולם לנצח.

תפלות של מורנו הרב

לגלוי אור הצדיקים

אנא רחום, אשר ממך לא יבצר דבר, כי כל יכול אתה, זבני לבחר אך בטוב, כי אף על פי שבצונך בראת שמים, ים וארץ, שמש, ירוח וכוכבים, ואין סוף צבאות של מלאכים ושרפים, האדם דיקא, שהוא בעל בחירה, הוא העולה על כלם. לכן העלה את נקדת בחירתך מעלה מעלה בקדשה ובטהרה, עד שלא אחפץ בתי העולם הזה כלל, וכל תשוקתי וכסופי יהיו אך לדבקה ולאהבה וליראה את שמך הגדול והנורא ואזכה, שאור נשמתי יאיר בכל הברואים והנוצרים, אפלו בדומם, צומח, חי ומדבר, עד שכלם ישתוקקו בלתי לה לבדו. ואזכה לחיות קדוש וטהור בכל מחשבותי, דבורי ומעשי, ולא תעלה על דעתי שום מחשבת חוץ, רק אעסק תמיד בענינים רוחניים של הפצת תורה ויראת שמים, עד שאזכה להזדכך ולהטהר בתכלית הקדשה והטהרה, שאין למעלה ממנה.

<p>תמיר מרכז הצמיגים רחוב הנגרים 4 ב"ש 050-7526987 072-3929119</p>	<p>רבי המאהר ביוזר 9148 הקו של ברסלב 02.800.8.800 02.800.8.800 (38) 072.392.9119 072.392.9119</p>	<p>המבורגר בטעם אחר מרכז מסחרי דימונה להזמנות: 08-3801123</p>
---	--	--

דְּבָרֵי רֹאשׁ הַקְּהֵלָה - הַרְבֵּי נַחְמָן סְטוּלִין הַי"ו

י"ע"י מתא-חדא וכנישתא-חדא

כל אחד יוכל תמיד להתחזק באמונה ולהינצל מצרות וייסורים!

הבחינה הזאת נקראת "ידיעה" דהיינו "רצונו" של השי"ת שרצה לברוא נשמות ישראל בכדי שיודיעו אלקותו בעולם.

אבל מידת הדין קיטרגה: נכון שע"פ "הידיעה" הכל גלוי וידוע לפניו ובשורשם כולם קדושים והכל אמת, אבל בתוך "הידיעה" **מלובשת** "הבחירה" וכל אדם הרוצה לתקן את מעשיו הרעים ומחשבותיו המגונות מוכרח להתאנח לצעוק ולבכות להשי"ת שיצילו מן היצה"ר ועי"ז יגיע לבושה והכנעה ולבחינת נפשי כעפר לכל תהיה ולעין טובה וזה כל תכליתנו להכיר את יוצרנו ולהכנע לפניו ולעבדו בכל לבבנו בשמחה ובאהבה.

אבל אם ב"כח בחירתנו" נקשה את לבנו- נפול ברעה כמ"ש: "ומקשה לבו יפול בְּרַעַה"

הלקח מן הפרשה- אנשי סדום הקשו את ערפם ובחרו ברע ולא הצטערו והתאנחו על יצרם הרע ואמרו ל-אל: "סור ממנו".

ובכל זאת הצדיק ביקש וחיפש להעלותם ולקרבתם, וטען: אולי ימצאון בתוך חמשת ערי סדום חמישים צדיקים שבכל **מתא-חדא** יהיה **כנישתא-חדא** שיבואו להתפלל וללמוד שם אמונה ויתחזק לבבם נגד יצרם הרע ויתאמצו למחות ולגער בו לבל יסטינו ולמרות שיתכן ששוב יפלו ויכשלו, לא ירתעו מפניו ולא יסוגו אחור אלא יתפללו ויבקשו בכל פעם על נפשם האומללה "אולי יחוס... אולי ירחם":

אבל לא היו שם אפילו עשרה צדיקים, ולא מצא הצדיק עוד איזה זכות ללמד עליהם ונהפכה סדום הסוררת ונכרתה בשורשה ולא תזכה לעוה"ב. אבל לוט ניצל בזכות נשמת משיח המעוברת בו.

לסיכום: התורה הקדושה רוצה ללמדנו דרך חיים תוכחת מוסר להאמין בצדיקים ולהתקרב אליהם וללכת בדרך עצתם. ולקבוע לעצמנו זמן להתבודד ולפרש שיחתנו לפניו יתברך על כל מה שעובר עלינו ולהתאנח ולהצטער על מיעוט עבודתנו, אבל גם להתחזק בנקודותינו הטובות שכן זוכים להתגבר במעט תורה ומצוות ולבקש להבא.

והעיקר להתחבר לאנשים יראים וכשרים לבית כנישתא חדא במתא חדא כי עי"ז בוודאי נזכה לאחרית טובה בעוה"ז ובעוה"ב.

בפרשתנו: המלאכים מתגלים לאברהם אבינו ומבשרים לו על רפואתו, על לידת יצחק ועל הפיכת סדום.

אברהם כששומע צרה שהודיעו לו מן השמים מיד נעמד להתפלל ולבקש רחמים עליהם: ויאמר האף תספה צדיק עם רשע... אולי יש חמישים צדיקים... אולי ימצאון שם שלושים... ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנוכי עפר ואפר... ואמנם תפילת אברהם הועילה להציל את לוט ואת בנותיו אבל אנשי סדום נכרתו ונאבדו מן העולם לנצח.

הבה נתבונן במספר נקודות אקטואליות אליהם מתייחס מהרנ"ת בליקו"ה סימני בהמה וחיה טהורה ה"ד מסעיף כח' ואילך עי"ש.

נקודה ראשונה- מי הם אנשי סדום ומה שייכות שלהם אלינו?

נקודה שנייה- מה הזכות שאברהם שהוא הצדיק שבדור מעורר עליהם? ומדוע לא הועילה לימוד זכותו אלא על לוט בלבד ולא על שאר ערי סדום?

נסביר לפי הסדר: כשאדם חי את חייו ואינו מתבונן לתקן את דרכיו ומעלעליו ע"פ דרכי התורה הקדושה והמוסר האלוקי, אזי חיי השגרה מתגברים עליו ואינו שם אל לבו כיצד נכשל בטעות ובשגגה בגזל ובמרמה ומוציא שקרים מפיו ולשון הרע ורכילות ובכך פוגע ומחסל אנשים ר"ל כמ"ש: "לה"ר הורגת שלושה- את המספר ואת השומע ואת זה שמדברים עליו..."

וכשעבר ושנה נעשה לו כהיתר ואינו מתרגש כלל אם נכשל יותר ויותר... ומכעיס ומצער את בוראו.

אמנם לא אבדה תקוותנו ובכל דור ודור ישנם צדיקים אמיתיים כדוגמת אברהם אבינו שהקב"ה מודיע להם את צערו על בניו הסוררים. הצדיקים בשומעם את צער השכינה מיד נעמדים בתפילה מלמדים זכות וסנגוריא על בניו...

וכן הוא סדר תפילתם: תחילה הם משימים את עצמם כעפר ומקשרים את עצמם לשורש נשמות ישראל ששם מתגלה האמת לאמיתו, שעמ"י רחוקים מכל חטא ועברה ועוון וכל יצרם הרע הוא מחמת התגברות הגשמיות והסח הדעת מן התכלית ומן התשובה.

פְּנִינֵי חֲסִידוֹת

1) וְכָל קוֹמָה לָךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה (תפלת גשמת).
רְצוֹנוֹ לומר לְפָנֵי הַשֵּׁי"ת יְכוּלִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת, אֲפִלוּ עוֹמְדִים בְּקוֹמָה, כִּי עֵקֶר הוּא הַלֵּב נִשְׁבָּר, מֵה שְׁאִין כֵּן לְפָנֵי מֶלֶךְ בָּשָׂר וְדָם.

(בוצינא דנהורא עמ' קנד')

2) נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹקֵיכֶם (ישעיהו מ, א').
פְּרוֹשׁ שֶׁהַנַּחֲמָה הוּא מְזָה, שְׁאֵלְקֵיכֶם יֹאמֶר עַמִּי, שְׁקוּרָא אוֹתָנוּ 'עַמִּי' וְלֹא עִם סֶתָם.

(בוצינא דנהורא עמ' קלה')

3) שְׁמַעְתִּי מֵרַבְּנוּ ז"ל, שְׁלִפְעָמִים עֲבְרָה מְבִיאָה אֶת הָאָדָם לִידֵי תְּשׁוּבָה, הַיִּינוּ: עַל־יְדֵי שְׁנֹלְכַד בְּאִיזָה עֲבָרָה גְּדוּלָה, רַחֲמָנָא לְצִלוּ, עַל־יְדֵי־זָה נִתְמַרְמַר לְבוֹ וְנִתְעוֹרַר בְּתְשׁוּבָה, עַד שְׁנַעֲשֶׂה בְעַל־תְּשׁוּבָה גְּמוּר (שם ד, ב').

(שיש"ק כו)

4) אֲנִי מִשְׁמַח עֲצָמֵי, מֵה שְׂאֵתָה חֶפֶץ וּמִתְגַּעְגַּעַע עַל כָּל פְּנִים לִשְׂמֹחַ וּלְסַלֵּק הַמָּרָה שְׁחָרָה מֵעֲלֶיךָ, כִּי גַם זֶה טוֹב מֵה שְׁחַפְּצִים בְּזָה, כֹּאֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ.

(שיש"ק קג)

כולל הוראה לאברכים ובעלי תשובה בין השעות 09:30-17:30 ברוכים הבאים. זמני שיעורים ותפילות

תפילת מעריב
כל יום בבית מדרשו בשעה 19:30

אחת לשבועיים יום רביעי שיעור מפי רב הקהילה הרב נחמן סטולין הי"ו בשעה 20:30

זמני השבת יום שישי מנחה עש"ק: 16:00 ותפילת ערבית של שבת קודש

שבת קודש: שחרית ('הודו') 07:30 ולאחר מכן קידושא רבא' ושיעור ב"סיפורי מעשיות" ע"י אורי בן ישי הי"ו עד השעה 10:45

גמרא מסכת יומא 14:30 ע"י יוסף גבאי הי"ו מנחה: 15:30 ולאחר מכן סעודה שלישית עם שיעור

ערבית מוצ"ש: 17:26 ניתן לקבל את העלון במייל.

לפרטים ותרומות: שחר: 054-2187218

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **מיכאל וורד גנון הי"ו** וב"ב. טוהר בת ורד, זיווג הגון אמן.

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **עמוס חורי** בן שרה הי"ו

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **אמיר ובתאל** למש' איפרגן וב"ב

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **יואב ושני** למש' אביטל וב"ב

